

Vårens bråda tid

Vårens tid är en bråd tid.

Detta uttryck har förvisso sina rötter i det gamla bondesamhället, men är för den skull inte mindre giltigt idag.

Inte för att det finns så många bönder kvar, men nuförtiden behöver man inte vara bonde för att ha bråttom på våren, nu har alla bråttom - och inte bara på våren, utan nästan hela tiden.

Man skulle kunna säga att; **vår tid är en bråd tid.**

På vår planet är det ont om det mesta, mineraler, rent vatten, och odlingsbar jord, men inte om tid. Tid, är kanske det enda som mänskligheten har i överflöd.

Men vad hjälper det mig, som individ, mina dagar är ju ändå räknade.

Även då, då när det bara var våren som var bråd, var en människas levnadsdagar räknade, de var färre då än nu, men på den tiden hade man en insikt som vi håller på att förlora.

Man såg sitt liv som en länk mellan det förflutna och det som skulle komma, man behövde inte hinna med allt själv, bara man kunde lämna jorden vidare i lite bättre kondition än man fått ta emot den så var man nöjd.

Det var lättare att tänka så då, när livet såg ungefär likadant ut från generation till generation, lättare än i vår föränderliga tid.

Idag skall man förverkliga sig själv genom att se och uppleva **allt**, men det går inte, för man har bara sin egen utmätta tid att ta till.

Det är inte förrän man vågar lyfta blicken från sig själv och det som är mitt, och börjar se sitt liv som en del av en kedja från dåtid till framtid, som man får del av mänsklighetens oändliga tidsreserv.

Lyckas man med detta får man tid över till vesäntligheter, som att sitta och glo in i en lägereld, eller ligga på rygg och följa molntussarnas väg över himmelen.

Så vill jag läsa några ord från en helt annan tid, kung Salomos tid.

Jag hoppas att det finns någon rad som ni kan ta med er och begrunda nästa gång ni ligger och kollar på molntussar.

Allting har sin tid,
och varje företag under himmelen har sin stund.

Födast har sin tid, och dö har sin tid.
Plantera har sin tid, och rycka upp det planterade har sin tid.

Dräpa har sin tid, och läka har sin tid.
Bryta ned har sin tid, och bygga upp har sin tid.

Gråta har sin tid, och le har sin tid.
Klaga har sin tid, och dansa har sin tid.

Kasta undan stenar har sin tid, och samla ihop stenar har sin tid.
Ta i famn har sin tid, och att avhålla sig från famntag har sin tid.

Söka upp har sin tid, och tappa bort har sin tid.
Förvara har sin tid, och kasta bort har sin tid.

Riva sönder har sin tid, och sy ihop har sin tid.
Tiga har sin tid, och tala har sin tid.

Älska har sin tid, och hata har sin tid.
Krig har sin tid, och fred har sin tid.

Allting har sin tid,
och varje företag under himmelen har sin stund.

(Pred.3:1-8)